

Niemôżliwość
okupowania
Rosji.

2192

1. Bolszewicy przygotowują generalną ofensywę przeciw Polsce. Najprostrzym sposobem uniemożliwienia takowej było by przeprowadzenie z naszej strony ofensywy na wielką skalę w celu rozbicia zupełnego armii sowieckiej i okupowania znacznej części Rosji. Jest to jednak obecnie trudne jeżeli nie niemożliwe do przeprowadzenia z powodu: 1/ Stanowiska Ententy jawnie sprzeciwiającej się po suwaniu frontu Polskiego. 2/ Trudności pokrycia kosztów ofensywy i okupacji. 3/ Bezcelowość i trudność okupowania na czas dłuższy terenów rosyjskich ze względów ogólnie znanych natury politycznej i ekonomicznej, między innymi ze względu na to, iż Polska nie posiada konkretnego planu narzucenia Rosji takiego lub innego ustroju i nie miałaby wobec tego na terenach okupowanych poparcia żadnego odłamu rosyjskiej opinii, gdyż występowałaby jedynie jako wróg Rosji nie zaś jako sprzymierzeniec jakiejkolwiek partii chcącej pomózć takowej do wyzwania władzy z rąk bolszewików.

Ofensywa do Dniepru niezapobiegniektor ofensywy w celu zajęcia jedynie ograniczonego terytorium nie pozwoli wykorzystać w należytym stopniu strategicznej przerwy w głębi terenu nieprzyjacielskiego i w razie wycofania się nieprzyjaciela za Dniepr bez wielkiej oporu wytworzyć sytuację podobną do obecnej lub gorszą przez przedłużenie za naszym frontem linii źle funkcjonujących kolei i niedostatecznym taborze. Bolszewicy zawsze będą mogli przygotowywać wielką ofensywę na Polskę.

Wrazie dalszej wojny z bolszewikami możemy jedynie prowadzić dalej wojnę obronną na obecnym froncie.

Wojna obronna
przy zachowaniu
obecnego frontu.

Wielka rozciągłość frontu przy stosunkowo małych siłach ma za skutek słabość frontu w poszczególnych miejscach i nadaje mu charakter właściwie linii demarkacyjnej. W razie ujęcia przez nieprzyjaciela inicjatywy strategicznej przerwanie przez niego naszego frontu, byłoby stosunkowo łatwe; słaba zdolność przewozowa kolei wskutek nieposiadania dostatecznego taboru i niepewności personelu kolejowego utrudnia niezmiernie kontrmanewr w razie przerwy /użycie w porę rezerw strategicznych/. Wskutek trudności likwidowania takich przerw nie należy dawać możliwości nieprzyjacielowi uszkodzenia takowych -należy koniecznie zachować inicjatywę w naszym ręku.

Niedostateczny
 wpływ lokalnych
wypadów.

Wzmociona działalność poszczególnych oddziałów zajmujących linię frontu /jak praktykowane obecnie lokalne wypadły o charakterze taktycznym/ nie może być dla nieprzyjaciela przeszkodą w przeprowadzeniu strategicznej koncentracji dalszych punktów frontu.

Przy obecnym stanie rzeczy nieprzyjaciel niczym nie ryzykuje zmniejszając swoje siły na samej linii frontu do minimum i nadając tej linii jedynie charakter obserwacyjny /wychodząc z założenia, iż front nasz jest stałym i nie posuwa się naprzód/ przyczem posiada zupełną swobodę strategicznej koncentracji wielkich sił w dostatecznie odległych punktach nie narażonych na obecnie praktykowane wypadły.

Znaczenie rejdu
kawalerji na głębie
tyki.

Takiej koncentracji przeszkodzić mogą jedynie głębokie rejdy jazdy.

Ażeby więc zachować inicjatywę koniecznie w naszym ręku i niedopuszczyć do przerwania frontu naszego, z powodu trudnej likwidacji takich przerw, najskuteczniejszym środkiem byłoby fundamentalne zniszczenie linii kolejowych na tyłach danego rejonu koncentracji strategicznej nieprzyjaciela, a mianowicie linii łączących punkt koncentracji z krajem nieprzyjacielskim. Takie zniszczenie przy zupełnym wysadzeniu pewnej ilości mostów na większych rzekach uniemożliwi podobną koncentrację na przeciag paru miesięcy.

SUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

PLAN AKCJI.

Smoleńsk
i
Wielkie-Luki.

Plan akcji na
Smoleńsk.

Na północ od biegu Połeskich znajdują się dwa węzły kolejowe, odpowiednie dla koncentracji wielkich sił ze względu na: 1/ bezpieczeństwo jej przeprowadzenia przy odpowiedniej odległości od naszego frontu 2/ łatwości zaopatrywania przy wygodnej komunikacji, a mianowicie węzły: Nowosokolniki-Wielkie Łuki-Newel i jeszcze w większym stopniu dogodny węzeł Smoleński i rejon na zachód od niego. Smoleński oprócz tego stanowi centrum administracyjne zachodniej Rosji i stanowi obecnie bazę pośredniczącą całego frontu.

Otworzyć wyjście dla oddziału kawalerii powinna piechota w punkcie najodpowiedniejszym, a mianowicie na wschód od Dzisny. Kierunek na wschód od Lepla, lub z odcinka Borysów-Bobrujsk niewygodny z powodu sąsiedztwa linii kolejowych, wzduż których trzebaaby się posuwać a także konieczności przejścia Dniepru w drugim wypadku przy trudnych warunkach terenu ograniczających wybór dróg.

Wielkimi przemarszami oddział posuwa się na tyły Smoleńska, unikając spodkania z nieprzyjacielem, okrąża Smoleńsk od północy-niszczy mosty na linjach Smoleńsk-Wiązma, Smoleńsk-Suchinieze, Smoleńsk-Briańsk.

Po wykonaniu zadania wraca do frontu polskiego w miejscu najodpowiedniejszym. Przyczem powrót będzie ułatwiony z powodu iż w chwili powrotu po wykonaniu zadania oddziały bolszewickie na froncie będą w panice i jak zawsze w takich razach usposobione pasywnie.

W podobny sposób wyrusza oddział z okolic Siebierza i niszczy mosty na linjach: Nowosokolniki-Dno, Wielkie-Łuki-Bołegoje, Newel-Witebsk.

Wielkie-Łuki.

Homel-Kijów.

Uzasadnienie
i łatwość prze-
prowadzenia tych
akcji.

W podobny sposób powinny bezwzględnie równocześnie wyruszyć oddziały na tyły Homla i Kijowa, gdyż powodzenie każdej poszczególnej akcji zależne jest w dużym stopniu od tego, aby akcja była prowadzoną w kilku miejscach jednocześnie.

Konstrukcja tyłów nieprzyjaciela umożliwia szybkie posuwanie się oddziału po przejściu frontu, przy warunku omijania miejscowości obsadzonych silniejszymi oddziałami, mając na celu jedynie główne zadanie. Wybór marszruty powinien zależeć całkowicie od dowódcy, co mu da możliwość uniknięcia spotkania ze znaczniejszymi siłami i uniemożliwi nieprzyjacielowi przeciwstawienie sił przeważających; wypadkowe spodkania z mniejszymi oddziałami bolszew. przy wystarczającej sile naszego oddziału i niespodziewanej jego akcji będą bezwzględnie pomyślne ze względu na znaną wrażliwość żołnierza bolszewickiego. Przy złym kierownictwie, złych komunikacjach, i łatwo poddawaniu się panice, jako też przy niemożliwości zdania sobie sprawy o sile oddziału, ani o celu jego akcji przy braku dobrej kawalerii, a także przy warunku wykonania takich rejdów jednocześnie w kilku punktach frontu, urządzenie skutecznej obławy na nasze oddziały będzie zupełnie niemożliwe. /Na poparcie tych twierdzeń przykłady w mniejszej skali można przytoczyć z dotychczasowej wojny.

Liczebność i
konstrukcja od-
działu poszcze-
gólnego.

Najodpowiedniejszą konstrukcją oddziału dla przeprowadzenia akcji jest brygada jazdy /2-3 pułki zależnie od siły bojowej pułku/. Taka jednostka może posuwać się jedną drogą co koniecznym jest dla ciągłej gotowości do walki w której mógłby wziąć udział od razu cały oddział oddział, jest to jednostka maksymalna dająca się planowo kierować przy nieoczekiwany starciu z utrzymaniem bezpośrednią łączności z dowódcą. Taka najwyższej ilości ludzi i koni będzie można przekarmić miejscowymi środkami przy możliwie ciasnym rozlekowaniu na postoju.

3.

Do każdego oddziału należy przydzielić baterię możliwie lekkich armat, działanie których na tyłach wywiera silne wrażenie, uniemożliwia zagrodzenie drogi, otwiera bronim "defile". Oddział musi być zaopatrzony w maksymalną ilość wybuchowych materiałów, mając głównie na celu wysadzenie mostów i urządzeń kolejowych. Oddział powinien wyruszyć absolutnie bez taborów, używając przy koniecznej potrzebie jedynie podwód miejscowościowych w minimalnej ilości.

Postępowanie warunkujące akcji powodzenie.

Dla zabezpieczenia ciągłości marszu niezbędnem jest pozwolenie na zamianę chorych lub przemęczonych koni. Oddział musi się prowiantować za pomocą rekwizycji prowadzanych przez poszczególne szwadrony, płatnych pieniędzmi sowieckimi.

Należy baczyć, aby oddział nie rozpraszał uwagi i nie stracił czasu na walki niekoniecznie potrzebne, oraz unikać wszelkich przedsięwzięć niezwiązań z ostatecznym celem. Jeździec należy bezwzględnie wypuszczać po rozbrojeniu, dla niemożności prowadzenia takowych na tyłach, a także ze względu iż takie postępowanie zostało wypróbowane za nadzwyczaj skuteczne, gdyż opowiadania wypuszczenych, innym oddziałem o ludzkim postępowaniu polaków ułatwiają poddawanie się następnych oddziałów. Każdy jeździec musi zabrać ze sobą 3 dniowy żelazny zapas produktów /suchary i konserwy/ i obreku.

Ważnym motywem do przeprowadzenia takiej akcji jest to, iż jak powiedziano we wstępie, względы polityki europejskiej mogą w razie dalszej wojny z bolszewikami skazać nas na bezczynność, podczas gdy nieprzyjaciel będzie przygotowywał ofenzywę.

Wyżej projektowana akcja kawalerji, przeprowadzona w kilku miejscach jednocześnie, będzie miała ogromne znaczenie faktyczne, zaś przy zachowaniu zupełnej tajemnicy przed rozpoczęciem akcji i przy odpowiednim oświetleniu po jej przeprowadzeniu, będzie mogła uchodzić jedynie za głęboki wywiad, tembardziej że front polski pozostanie na miejscu.

Akcja taka uprzytomi naszą siłę nieprzyjacielowi, zniweczy jego nadzieję na możliwość ofenzywy przeciw nam, co będzie atutem przy ewentualnych rekomuniach pokojowych, podniesie ducha naszej armii i wiarę w nasze siły w kraju.

Wyżej narzucony szkic planu akcji, mając, co do łatwości wykonania, oprócz przytoczonych, inne liczne argumenty za sobą oparte na doświadczeniu i przykładach z dotychczasowej wojny polsko-bolszewickiej, w razie zasadniczo przyjelnego przejęcia przez czynniki decydujące, mógłby być odpowiednio opracowany w szczegółach - intencją autora jest rzucenie myśli.

MAJSTERSKIE BROWARZANIE WOJSKA POLSKIEGO

ADJUTANTURA GŁÓWNA

WARSZAWA

L Dz 27927 dnia 11/11 1920 r.

załącz. Wydział

J. Piłsudski
Rozkaz

